סוד העפר שהפך לחרבות

דף עבודה בעקבות סוד העפר שהפך לחרבות

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בְּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הֶעָפָר שֶׁהָפַךְ לַחֲרָבוֹת"

פְּתִיחָה: הָאִישׁ שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כַּעַס יָלָדִים, הַאִם קָרָה לָכֶם פַּעַם שֶׁהֵכַנְתֶּם אַרְמוֹן עֲנָק מִלֶּגוֹ, עֲבַדְתֶּם עָלָיו שָׁעוֹת, וּפִתְאוֹם אָח קָטָן נִתְקַע בּוֹ וְהַכֹּל נִשְׁבַּר? מָה מַרְגִּישִׁים בְּרֶגַע כָּזֶה? הַלֵּב מִתְמַלֵּא כַּעַס, בְּכִי, אוּלַי רָצוֹן לִצְעֹק. אֲבָל לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, גֶּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל צַדִּיק חָכָם וְקָדוֹשׁ שֶׁקָּרְאוּ לוֹ נַחוּם אִישׁ גַּם-זוֹ. יְלָדִים, שֵׁם הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלּוֹ בָּאֱמֶת לֹא הָיָה "גַּם-זוֹ". אָז מַדּוּעַ קָרְאוּ לוֹ כָּךְ? מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לוֹ כֹּחַ מְיֻחָד בְּמִינוֹ: עַל כָּל דָּבָר שֶׁקָּרָה לוֹ – גַּם אִם זֶה נִרְאָה דָּבָר רַע מְאֹד – הָיָה אוֹמֵר בְּלֵב שָׁקֵט וּבְחִיּוּךְ: "גַּם זוֹ לְטוֹבָה!". הוּא יָדַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים שֶׁאוֹהֵב אוֹתָנוּ, עוֹשֶׂה הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמַּתָּנָה לַקֵּיסָר הָרוֹמָאִי פַּעַם אַחַת, הָיְתָה תְּקוּפָה קָשָׁה מְאֹד. הָרוֹמָאִים שָׁלְטוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקֵּיסָר הָרוֹמִי רָצָה לַעֲשׂוֹת צָרוֹת לַיְּהוּדִים. כְּדֵי לְפַיֵּס אוֹתוֹ וְשֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אִתָּם מִלְחָמָה, רָצוּ גְּדוֹלֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלֹחַ לוֹ מַתָּנָה אֲדִירָה. הֵם בָּנוּ אַרְגָּז מִפְאָר מֵעֵץ יָקָר, וּמִלְאוּ אוֹתוֹ בַּאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת נֶהְדָּרוֹת שֶׁנָּצְצוּ בְּכָל צִבְעֵי הַקֶּשֶׁת. הִתְלַבְּטוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל: "מִי יֵלֵךְ עִם הָאַרְגָּז בַּדֶּרֶךְ הַמְסֻכֶּנֶת עַד לְאַרְמוֹן הַקֵּיסָר בְּרוֹמָא? הֲרֵי יֵשׁ בַּדְּרָכִים פִּגְעֵי טֶבַע וְשׁוֹדְדִים עַכְזָרִיִּים!". בַּסּוֹף, כֻּלָּם כְּאִישׁ אֶחָד הֶחְלִיטוּ: נִשְׁלַח אֶת נַחוּם אִישׁ גַּם-זוֹ! הוּא אִישׁ שָׁבוֹטֵחַ בַּה', וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלָיו וְעוֹשֶׂה לוֹ נִסִּים!. נַחוּם לָקַח אֶת הָאַרְגָּז הַכָּבֵד מָלֵא הַיַּהֲלוֹמִים, הִפְלִיג בָּאֳנִיָּה יָמִים רַבִּים בַּיָּם, וְהָלַךְ בָּרֶגֶל שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת.

הַלַּיְלָה הָאָפֵל בַּפֶּנְדָּק כְּשֶׁיָּרַד הַלַּיְלָה, נַחוּם הָיָה עָיֵף מְאֹד. הוּא הִגִּיעַ לְבֵית מָלוֹן בְּאֶמְצַע הַדֶּרֶךְ, הִתְפַּלֵּל מִנְחָה וְעַרְבִית, וְשָׁכַב לִישׁוֹן כְּשֶׁהָאַרְגָּז הַמְּפֹאָר מֻנָּח תַּחַת מִטָּתוֹ. אֲבָל... בֶּחָצֵר שֶׁל בֵּית הַמָּלוֹן הִסְתּוֹבְבוּ גַּנָּבִים מְרוּשָּׁעִים. הֵם שָׁמוּ לֵב לַצַּדִּיק הַיְּהוּדִי וְלַקֶּפְסָא הַכְּבֵדָה שֶׁלּוֹ. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, כְּשֶׁנַּחוּם יָשֵׁן שְׁנַת יְשָׁרִים, הֵם הִתְגַּנְּבוּ בְּשֶׁקֶט... עַל קְצוֹת הָאֲצְבָּעוֹת... פָּתְחוּ אֶת הַקֶּפְסָא... וְנִדְהֲמוּ! הַיַּהֲלוֹמִים סְנְוְרוּ אֶת עֵינֵיהֶם. הֵם הוֹצִיאוּ אֶת כָּל הָאֲבָנִים הַיְקָרוֹת עַד הָאַחֲרוֹנָה שֶׁבָּהֶן. "מָה נַעֲשֶׂה עַכְשָׁו?" לָחַשׁ אֶחָד הַגַּנָּבִים, "הוּא יָקוּם בַּבֹּקֶר וְיִרְאֶה שֶׁהַקֶּפְסָא רֵיקָה וְקַלָּה!". הֵם חִיְּכוּ בְּרֹעַ, מִלְאוּ אֶת כָּל הַקֶּפְסָא בְּעָפָר, חוֹל מִסְרִיחַ וַאֲבָנִים קְטַנּוֹת מֵהֶחָצֵר, נָעֲלוּ אוֹתָהּ – וּבָרְחוּ!.

בַּבֹּקֶר קָם נַחוּם, נָטַל אֶת יָדָיו, הִתְפַּלֵּל שַׁחֲרִית מִכָּל הַלֵּב, אָחַז בַּקֶּפְסָא (שֶׁעַדַיִן הָיְתָה כְּבֵדָה, כִּי עָפָר שׁוֹקֵל כְּמוֹ יַהֲלוֹמִים), וְהִמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ לְאַרְמוֹן הַקֵּיסָר. הוּא לֹא יָדַע כְּלָל מָה חֲבוּי בְּפְנִים!

סַכָּנַת הַמָּוֶת בְּאַרְמוֹן הַקֵּיסָר נַחוּם הִגִּיעַ לָאַרְמוֹן הֶעָנָק שֶׁל מֶלֶךְ רוֹמִי. כָּל הַשָּׂרִים וְהַשּׁוֹמְרִים, כֻּלָּם עִם חֲנִיתוֹת וְשִׁרְיוֹנוֹת בַּרְזֶל, עָמְדוּ סָבִיב אֶת כִּסֵּא הַמֶּלֶךְ. "שָׁלוֹם לְךָ, אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ," אָמַר נַחוּם. "יְהוּדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹלְחִים לְךָ מַתָּנָה יְקָרָה כְּסִימָן לְשָׁלוֹם!". הַקֵּיסָר חִיֵּךְ לְנִגְלֵה הָאַרְגָּז הַמְּפֹאָר. הוּא פָּתַח אֶת הַמַּנְעוּל בְּצִפָּיָה... הֵרִים אֶת הַמִּכְסֶה... וְאָז, הַחִיּוּךְ שֶׁלּוֹ נִמְחַק מִיָּד! פָּנָיו הֶאֱדִימוּ כְּמוֹ אֵשׁ. עֵינָיו רָשְׁפוּ זַעַם! מָה הוּא רָאָה בְּתוֹךְ קֶפְסַת הַקְּטִיפָה? עָפָר! אֲדָמָה שְׁחֹרָה!. "כָּךְ? עוֹשִׂים מִמֶּנִּי צוֹחֵק?!" שָׁאַג הַקֵּיסָר בְּקוֹל שֶׁהֵרְעִיד אֶת הַקִּירוֹת. "הַיְּהוּדִים לוֹעֲגִים לִי וְשׁוֹלְחִים לִי חוֹל?! אֲנִי אַחֲרִיב אֶת הַמְּדִינָה שֶׁלָּהֶם! וְאֶת הַזָּקֵן הַזֶּה – הַרְגוּ מִיָּד!". שׁוֹמְרִים חֲמוּשִׁים שָׁלְפוּ חַרְבוֹת וְהֵחֵלּוּ לִצְעֹד לְעֵבֶר נַחוּם.

יְלָדִים, תֹּאַרוּ לָכֶם, אֵיזֶה פַּחַד! עֵמֶד שָׁם יְהוּדִי אֶחָד מוּל אִמְפֶּרְיָה כּוֹעֶסֶת. אָדָם רָגִיל הָיָה בּוֹכֶה, זוֹעֵק, אוֹמֵר שֶׁזּוֹ טָעוּת! "זֶה לֹא אֲנִי! גָּנְבוּ לִי!". אֲבָל נַחוּם אִישׁ גַּם-זוֹ הִבִּיט בַּחֲרָבוֹת שֶׁל הַשּׁוֹמְרִים, לֹא פָּחַד כְּלָל, עָצַם אֶת עֵינָיו בְּשַׁלְוָה, וְאָמַר לְעַצְמוֹ בְּחִיּוּךְ: "גַּם זוֹ לְטוֹבָה! כָּל מָה שֶׁעוֹשֶׂה ה' הוּא לְטוֹבָה!".

הַנֵּס וְהֶעָפָר שֶׁל הָאָבוֹת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָאָה אֶת הָאֱמוּנָה הָאַדִּירָה שֶׁל נַחוּם, וּמִיָּד שָׁלַח אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא מִן הַשָּׁמַיִם. פִּתְאוֹם, הוֹפִיעַ בָּאַרְמוֹן אִישׁ עִם בִּגְדֵי שֵׂה הַרוֹעִים – שֶׁהָיָה בְּעֶצֶם אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא – שֶׁאֲדוֹנֵנוּ הַקֵּיסָר! חִכָּה הַמְתֵּן מְעַט!״ קָרָא הַשַּׂר. ״הַיְהוּדִים אֵינָם מִתְכַּוְּנִים לִלְעֹג לְךָ. אוּלַי... הֶעָפָר הַזֶּה הוּא עָפָר קָסוּם! הֲרֵי זֶהוּ הֶעָפָר שֶׁל אַבְרָהָם אָבִיהֶם הַגָּדוֹל. כַּאֲשֶׁר אַבְרָהָם יָצָא לַמִּלְחָמָה גְּדוֹלָה, הוּא זָרַק חֲפָנִים שֶׁל עָפָר בָּאֲוִיר – וְהֶעָפָר נֶהְפַּךְ מִיָּד לַחֲרָבוֹת וְחִצִּים שֶׁהִשְׁמִידוּ אֶת הָאוֹיְבִים!״.

הַקֵּיסָר הֵרִים גַּבָּה בְּסַקָּרָנוּת. ״חֲרָבוֹת קֶסֶם?״ לַקֵּיסָר הָיְתָה בְּדִיּוּק מְדִינָה אַחַת חֲזָקָה שֶׁהוּא נִלְחַם בָּהּ שָׁנִים וְלֹא הִצְלִיחַ לִכְבֹּשׁ. ״נְנַסֶּה!״ קָרָא הַמֶּלֶךְ. הֵם לָקְחוּ מְעַט מֵהֶעָפָר שֶׁל נַחוּם אִישׁ גַּם-זוֹ, וְזָרְקוּ אוֹתוֹ לְעֵבֶר חַיָּלֵי הָאוֹיֵב בַּמִּלְחָמָה. יְלָדִים, אֵיזֶה נֵס עָצוּם הִתְרַחֵשׁ מִיָּד! כָּל גַּרְגִּיר שֶׁל חוֹל נֶהְפַּךְ בָּאֲוִיר לְחֶרֶב נוֹצֶצֶת שֶׁל אֵשׁ וְלַחֲצִים קַטְלָנִיִּים!. מַעֲשֶׂה הַפֶּלֶא הֵבִיא לְנִצָּחוֹן מֻחְלָט וּמָהִיר מְאֹד. הַקֵּיסָר כָּבַשׁ אֶת הַמְּדִינָה הָאוֹיֶבֶת הַהִיא, שֶׁאָפִלּוּ צִבְאוֹ הֶעָנָק לֹא הִצְלִיחַ לִכְבֹּשׁ בְּכֹחוֹ!.

הָאוֹצָרוֹת וְהַשִּׂמְחָה שֶׁל ״גַּם זוֹ לְטוֹבָה״ הַקֵּיסָר הָיָה בַּשָּׁמַיִם מֵרֹב אשֶׁר! הֶעָפָר הַזֶּה שָׁוֶה יוֹתֵר מִכָּל הַיַּהֲלוֹמִים בָּעוֹלָם! הֲרֵי יַהֲלוֹמִים לֹא נִלְחָמִים! הוּא פָּנָה אֶל נַחוּם אִישׁ גַּם-זוֹ בְּהַעֲרָצָה. ״סְלִיחָה שֶׁחָשַׁדְתִּי בָּכֶם, הַיְהוּדִים הַחֲכָמִים,״ אָמַר הַקֵּיסָר בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. ״כְּהוֹדָיָה עַל הַנֶּשֶׁק הַמֻּפְלָא שֶׁהֵבֵאתָ לִי, אֲנִי אֶמְלָא אֶת קַפְסָתְךָ בָּאֲבָנִים הֲכִי נְדִירוֹת שֶׁל הָאִמְפֶּרְיָה!״. הַמֶּלֶךְ צִוָּה עַל חַיָּלָיו, וְהֵם רוֹקְנוּ אֶת שְׁאַר הֶעָפָר, וּמִלְאוּ אֶת הָאַרְגָּז הָרִיק בְּאוֹצָרוֹת עֲנָקִיִּים – מַרְגָּלִיּוֹת וְיַהֲלוֹמִים גְּדוֹלִים פִּי כַּמָּה מֵאֵלּוּ שֶׁהָיוּ לוֹ בַּתְּחִלָּה! וְלֹא רַק זֶה – הוּא שָׁלַח אֶת נַחוּם חֲזָרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם כָּבוֹד שֶׁל מְלָכִים, כְּדֵי שֶׁכֻּלָּם יִרְאוּ שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת הַיְהוּדִים.

כְּשֶׁחָזַר נַחוּם אִישׁ גַּם-זוֹ אֶל חֵיק עַמּוֹ הַמַּמְתִּין וְהַדּוֹאֵג, עִם אוֹצָרוֹת וּבְשׂוֹרַת הַשָּׁלוֹם, כֻּלָּם שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: ״מָה עָבַר עָלֶיךָ בַּדָּרֶךְ?״. וְנַחוּם רַק חִיֵּךְ אֶת חִיּוּכוֹ הַקָּדוֹשׁ וְאָמַר לָהֶם אֶת הַמִּשְׁפָּט שֶׁמְּלַוֶּה אוֹתָנוּ עַד הַיּוֹם: ״גַּם זוֹ לְטוֹבָה!״.

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לִשְׁלוֹב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי וְהִשְׁתַּתְּפוּת רִגְשִׁית): ״יְלָדִים, אִם לְמִישֶׁהוּ מִכֶּם יֵשׁ יוֹמֻלֶּדֶת, וּבַבֹּקֶר דּוֹדָה מַבְטִיחָה לוֹ מַתָּנָה נֶהְדֶּרֶת. כְּשֶׁהִיא בָּאָה – הִיא מַגִּישָׁה לוֹ קֻפְסָה עֲטוּפָה, אֲבָל בִּפְנִים הוּא מוֹצֵא... אֲדָמָה וַאֲבָנִים וְקוֹצִים מֵהַגִּנָּה! מָה הוּא מַרְגִּישׁ? הוּא בֶּטַח יִכְעַס מְאֹד. וּמָה יַרְגִּישׁ הַשַּׂלִּיחַ שֶׁהֵבִיא אֶת זֶה? הוּא יִרְעַד מִפַּחַד! הַיּוֹם נִלְמַד עַל צַדִּיק יְהוּדִי אֶחָד, שֶׁעָמַד מוּל הַמֶּלֶךְ הֲכִי חָזָק בָּעוֹלָם עִם אֲדָמָה בַּקֻּפְסָה, וּבְמָקוֹם לִפְחֹד... הוּא חִיֵּךְ!״

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר / לַהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת מוּאָרוֹת עִם הַקְּפָדָה מֻחְלֶטֶת עַל צְנִיעוּת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת מֻמְלָצֶת – ״מִשְׁקַפֵּי ׳גַּם זוֹ לְטוֹבָה׳״: הַמּוֹרֶה יְבַקֵּשׁ מֵהַתַּלְמִידִים לְסַפֵּר (אוֹ לִכְתֹּב עַל פֶּתֶק) מַשֶּׁהוּ שֶׁקָּרָה לָהֶם וְשֶׁנִּרְאָה ״רַע״ בַּהַתְחָלָה, אֲבָל בַּסּוֹף הִתְגַּלָּה כְּדָבָר הֲכִי טוֹב! כְּדֵי שֶׁכֻּלָּם יוּכְלוּ לְשַׂחֵק: ״אֲנִי רוֹאֶה עָפָר... אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה יַהֲלוֹם!״.

🧩 מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ קָבְצֵי הַמּוֹרֶה / הַהַנְחָיוֹת):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הֶעָפָר שֶׁהָפַךְ לַחֲרָבוֹת" — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הֵם בָּנוּ אַרְגָּז מִפְּאָר מֵעֵץ יָקָר, וּמִלְאוּ אוֹתוֹ בַּאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת נֶהְדָּרוֹת שֶׁנָּצְצוּ בְּכָל צִבְעֵי הַקֶּשֶׁת."?

ג. כיצד הגיב סוד העפר שהפך לחרבות למצב המתואר: "בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, כְּשֶׁנַּחוּם יָשֵׁן שְׁנַת יְשָׁרִים, הֵם הִתְגַּנְּבוּ בְּשֶׁקֶט..."?

ד. מה השתנה בין "אָדָם רָגִיל הָיָה בּוֹכֶה, זוֹעֵק, אוֹמֵר שֶׁזּוֹ טָעוּת!" לבין "הָאוֹצָרוֹת וְהַשִּׂמְחָה שֶׁל "גַּם זוֹ לְטוֹבָה" הַקֵּיסָר הָיָה בַּשָּׁמַיִם מֵרֹב אֹשֶׁר!"?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "◆ שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)"?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ◆ שָׁלָב 2 : הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הֶעָפָר שֶׁהָפַךְ _____

ב. הוּא יָדַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים שֶׁאוֹהֵב אוֹתָנוּ, עוֹשֶׂה הַכֹּל _____.

ג. הֵם בָּנוּ אַרְגָּז מִפְאָר מֵעֵץ יָקָר, וּמִלְאוּ אוֹתוֹ בַּאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת נֶהְדָּרוֹת שֶׁנָּצְצוּ בְּכָל צִבְעֵי _____.

ד. נַחוּם לָקַח אֶת הָאַרְגָּז הַכָּבֵד מָלֵא הַיַּהֲלוֹמִים, הִפְלִיג בָּאֳנִיָּה יָמִים רַבִּים בַּיָּם, וְהָלַךְ בָּרֶגֶל שָׁעוֹת _____.

ה. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, כְּשֶׁנַּחוּם יָשַׁן שְׁנַת יְשָׁרִים, הֵם הִתְגַּנְּבוּ _____...

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הוּא יָדַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים שֶׁאוֹהֵב אוֹתָנוּ, עוֹשֶׂה הַכֹּל לְטוֹבָה.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : נַחוּם לָקַח אֶת הָאַרְגָּז הַכָּבֵד מָלֵא הַיַּהֲלוֹמִים, הִפְלִיג בָּאֳנִיָּה יָמִים רַבִּים בַּיָּם, וְהָלַךְ בָּרֶגֶל שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת.	□	□	
סַכָּנַת הַמָּוֶת בְּאַרְמוֹן הַקֵּיסָר נַחוּם הִגִּיעַ לָאַרְמוֹן הֶעָנָק שֶׁל מֶלֶךְ רוֹמִי.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : כַּאֲשֶׁר אַבְרָהָם יָצָא לַמִּלְחָמָה גְּדוֹלָה, הוּא זָרַק חֲפָנִים שֶׁל עָפָר בָּאֲוִיר – וְהֶעָפָר נֶהְפַּךְ מִיָּד לַחֲרָבוֹת וְחִצִּים שֶׁהִשְׁמִידוּ אֶת...	□	□	
כְּהוֹדָיָה עַל הַנֶּשֶׁק הַמַּפְלָא שֶׁהֵבֵאתָ לִי, אֲנִי אֶמְלָא אֶת קֻפְסָתְךָ בָּאֲבָנִים הַכִּי נְדִירוֹת שֶׁל הָאִמְפֶּרְיָה!".	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ יְהוּדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹלְחִים לְךָ מַתָּנָה יְקָרָה כְּסִימָן לְשָׁלוֹם!״.

□ ◆ שָׁלָב 2: הַסְּפּוּר הַמָּלֵא – ״סוֹד הֶעָפָר שֶׁהָפַךְ לַחֲרָבוֹת

□ הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת מוּאָרוֹת עִם הַקְּפָדָה מֻחְלֶטֶת עַל צְנִיעוּת):

□ הוּא אִישׁ שֶׁבּוֹטֵחַ בַּה', וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלָיו וְעוֹשֶׂה לוֹ נִסִּים!.

□ הֶעָפָר הַזֶּה שָׁוֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכָּל הַיַּהֲלוֹמִים בָּעוֹלָם!

לפני ואחרי

מה קרה לפני: ״יְהוּדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹלְחִים לְךָ מַתָּנָה יְקָרָה כְּסִימָן לְשָׁלוֹם!״.״?

מה קרה אחרי: ״הֶעָפָר הַזֶּה שָׁוֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִכָּל הַיַּהֲלוֹמִים בָּעוֹלָם!״?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
נָחוּם לָקַח אֶת הָאַרְגָּז הַכָּבֵד מָלֵא הַיַּהֲלוֹמִים, הִפְלִיג בָּאֳנִיָּה יָמִים רַבִּים בַּיָּם, וְהָלַךְ בָּרֶגֶל שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת.		
כַּאֲשֶׁר אַבְרָהָם יָצָא לַמִּלְחָמָה גְּדוֹלָה, הוּא זָרַק חֲפָנִים שֶׁל עָפָר בָּאֲוִיר – וְהֶעָפָר נֶהְפַּךְ מִיָּד לַחֲרָבוֹת וְחִצִּים...		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "סוד העפר שהפך לחרבות" על סוד העפר שהפך לחרבות? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "סַכָּנַת הַמָּוֶת בְּאַרְמוֹן הַקֵּיסָר נָחוּם הִגִּיעַ לָאַרְמוֹן הֶעָנָק שֶׁל מֶלֶךְ רוֹמִי.".

ג. אילו סוד העפר שהפך לחרבות לא היה פועל כפי שמתואר ב־"הָאוֹצָרוֹת וְהַשִּׂמְחָה שֶׁל "גַּם זוֹ לְטוֹבָה" הַקֵּיסָר הָיָה בַּשָּׁמַיִם מֵרֹב אֹשֶׁר!" — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "🔹 שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)" מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמְּלֵא – "סוֹד הֶעָפָר שֶׁהָפַךְ לַחֲרָבוֹת"

2. הֵם בָּנוּ אַרְגָּז מִפְּאָר מֵעֵץ יָקָר, וּמִלְּאוּ אוֹתוֹ בַּאֲבָנִים...

3. הֵם חִיְּכוּ בְּרֹעַ, מִלְּאוּ אֶת כָּל הַקֻּפְסָא בְּעָפָר, חוֹל...

4. הַנֵּס וְהֶעָפָר שֶׁל הָאָבוֹת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָאָה אֶת...

סיפור 158 • סוד העפר שהפך לחרבות • סוד העפר שהפך לחרבות

5. כְּהוֹדָיָה עַל הַנֶּשֶׁק הַמֻּפְלָא שֶׁהֵבֵאתָ לִי, אֲנִי אֶמְלָא אֶת...

6. הַמְלָצוֹת שְׁלוּב בְּמַצָּגֶת (תְּמוּנוֹת מוּאָרוֹת עִם הַקְפָּדָה...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, כְּשֶׁנַּחוּם יָשַׁן שְׁנַת יְשָׁרִים, הֵם הִתְגַּנְּבוּ בְּשֶׁקֶט...".

☐ **מכתב:** כתבו לסוד העפר שהפך לחרבות בעקבות "כַּאֲשֶׁר אַבְרָהָם יָצָא לַמִּלְחָמָה גְּדוֹלָה, הוּא זָרַק חֲפָנִים שֶׁל עָפָר בָּאֲוִיר – וְהֶעָפָר נָהְפַּךְ מִיָּד...".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "כְּהוֹדָיָה עַל הַנֶּשֶׁק הַמַּפְלָא שֶׁהֵבֵאתָ לִי, אֲנִי אֶמְלָא אֶת קֻפְסָתְךָ בָּאֲבָנִים הֲכִי נְדִירוֹת שֶׁל...".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "סוד העפר שהפך לחרבות".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
נַחוּם לָקַח אֶת הָאַרְגָּז הַכָּבֵד מָלֵא הַיַּהֲלוֹמִים, הִפְלִיג בָּאֳנִיָּה יָמִים רַבִּים...		
הָאוֹצָרוֹת וְהַשִּׂמְחָה שֶׁל "גַּם זוֹ לְטוֹבָה" הַקֵּיסָר הָיָה בַּשָּׁמַיִם מֵרֹב אֹשֶׁר!		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה סוד העפר שהפך לחרבות פעל באירוע "אָדָם רָגִיל הָיָה בּוֹכֶה, זוֹעֵק, אוֹמֵר שֶׁזּוֹ טָעוּת!"?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "סוד העפר שהפך לחרבות".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מסוד העפר שהפך לחרבות ומן המעשה "סוד העפר שהפך לחרבות" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15